

Bilag 4.

Børnesagens Fællesraad.

København, den 24. Januar 1929.

I Anledning af de i det foreliggende Forslag til Borgerlig Straffelov indeholdte Bestemmelser om, at Personer mellem 16 og 21 Aar, som gør sig skyldig til Straf af Fængsel, i visse Tilfælde bliver at idømme Ungdomsfængsel, tillader Børnesagens Fællesraad, der er en Sammenslutning af 6 landsomfattende Organisationer for Børneforsorg, De danske Plejehjemsforeninger, Kristelig Forening til Børns Redning, Dansk Børnehjemsforening, Foreningen for Skole- og Ungdomshjem, Foreningen for Optagelses- og Iagttagelseshjem og Foreningen Forebyggende Børneværn, sig herved ærbødigst at henstille til det ærede Udvalg at foranledige, at der foretages følgende Ændringer i Forslagets Bestemmelser om „Ungdomsfængsel“:

1. at der fastsættes, at der, forinden Afgørelse træffes om, hvorvidt en Person skal anbringes i „Ungdomsfængsel“, indhentes Erklæring fra Værgeraadsinstitutionen og, saafremt vedkommende er eller har været anbragt i Opdragelseshjem, tillige fra dettes Forstander,
2. at Institutionen ikke faar Navnet „Ungdomsfængsel“, men et Navn, der betegner det som et Sted, hvor Opdragelse og Uddannelse tilstræbes,
3. at Institutionen undergives pædagogisk Ledelse og oprettes som en selvstændig Institution uden Forbindelse med eller som Afdeling af nogen bestaaende Straffeanstalt, heller ikke Nyborg Straffeanstalt.

Til nærmere Begrundelse af disse Forslag skal man tillade sig at fremføre følgende:

Børnesagens Fællesraad gaar vel ud fra, at Bestemmelserne om „Ungdomsfængsel“ maa ses i Forbindelse med Bestemmelsen i Forslagets § 33 om, at offentlig Tiltale af Lovovertrædelser, begaaede af Personer mellem 14 og 18 Aar, kan bortfalde, men maa alligevel formene, at „Ungdomsfængsel“, naar Forslaget ophøjes til Lov, vil blive anvendt i en Del Tilfælde, hvor der under den nuværende Retstilstand vilde være blevet anvendt Forsorg paa Opdragelseshjem ved Værgeraadsinstitutionens Foranstaltning. Det er endvidere Fællesraadets Opfattelse, at de Personer mellem 16 og 21 Aar, der vil blive dømt til „Ungdomsfængsel“, meget ofte vil være eller for nylig have været under Værgeraadsforsorg, som Regel med Ophold paa Opdragelseshjem. Hyppigt vil Forholdet antageligt være det, at disse Personer er udgaaet af Værgeraadsforsorg som uopdragelige, eller det vil dreje sig om Straf for Handlinger, begaaede under Rømning fra Opdragelseshjem. Fællesrådet ser i og for sig gerne, at der, naar disse unge skal straffes, gøres Forsøg paa at give dem en virkelig opdragende Straf, men man maa mene, at den Omstændighed, at et „Ungdomsfængsel“ som nævnt faar Virkning indenfor den nuværende Børneforsorg og som Regel vil komme til Anvendelse med Hensyn til Personer, der hidtil har været under Værgeraadsforsorg, medfører, at der under en eller anden Form maa gives Værgeraadsinstitutionen og Opdragelseshjemmene Adgang til at udtale sig om Spørgsmaalet om Betimeligheden af „Ungdomsfængsel“s Anvendelse; dette bør i hvert Tilfælde finde Sted, hvor det drejer sig om unge Mennesker, der hidtil har henhørt under Værgeraadsinstitutionen.